

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 47

Vragen en tegenwerpingen

De titel van deze studie verwijst naar de studies die in de nummers 42, 43 en 44 van *Seed & Bread* staan, waarin uit het Woord van God is aangetoond dat de overweldigende meerderheid van de 2.500.000 Israëlieten die leefden in het land Palestina in de periode van de aardse bediening van Jezus Christus, absoluut welwillend stond tegenover Zijn boodschap en Hij niet door hen werd afgewezen. We hebben ook laten zien dat na Zijn kruisiging en opstanding, de overweldigende meerderheid van alle Israëlieten op aarde, zowel zij die in het land woonden als de 5.500.000 in de verstrooiing, gelovigen in en volgelingen van Hem zijn geworden.

De resultaten die alleen al in Jeruzalem en nabije omgeving bereikt werden door de apostelen en anderen die kracht van omhoog hadden ontvangen en hun daaropvolgende verkondiging van de gekruisigde en opgestane Redder, zijn voldoende om de waarheid hiervan aan te tonen. Jacobus verklaarde tegenover Paulus: 'gij ziet, broeder, hoeveel duizenden (myriaden) er onder de Joden gelovig zijn geworden' (Hand. 21:20). Een myriade is in het Grieks (en in het Nederlands) een tienduizendtal; en aangezien het hier in het meervoud staat en onbegrensd is gebruikt, kunnen er nauwelijks minder dan drie myriaden, oftewel 30.000 gelovigen in en rond deze stad zijn geweest, waarvan de normale populatie 25.000 bedroeg.

Voorzichtige en bekwame studenten van de feiten in de Handelingenperiode (zoals R.C.H. Lenski, de lutherse commentator) schatten dat er 25.000 gelovigen in en rond Jeruzalem waren ten tijde van Stefanus' martelaarschap (Hand. 7); maar over Handelingen 21:20

zegt Lenski: 'we hebben gezien dat de schatting van 25.000 bekeerlingen in de tijd van Stefanus' dood aan de lage kant was en sinds die tijd zijn jaren verlopen.'

Voor vele lezers zal het effect van deze waarheid waarschijnlijk lijken op het schijnen van een helder licht in ogen die daaraan niet gewend zijn. Als zij in deze toestand alles begrijpen wat naar voren is gebracht, nemen ze vaak buitensporige en verwrongen vormen waar. Zij zien 'mensen als bomen wandelen' zoals de ervaring was van de blinde toen de Heer zijn ogen voor het eerst opende (Marc. 8:24). Er is tijd en overdenking nodig om de dingen te zien zoals ze werkelijk zijn en slechts weinig mensen nemen de benodigde bedenktijd om de verreikende waarheden te kunnen bevatten.

Vele vragen en tegenwerpingen tegen deze waarheid zijn gebaseerd op de uitspraak die we in het evangelie van Johannes (1:11) vinden: 'Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen.' Aan deze uitspraak wordt de gebruikelijke antisemitische uitleg gegeven dat Hij tot Israël is gekomen en dat het volk Hem weigerde te aanvaarden. Hiermee wil men laten zien dat Israël Hem heeft afgewezen. Zij staan er echter niet bij stil dat deze woorden ons vertellen over de daden van Yahweh en de houding van de mensheid tegenover Hem, vanaf de val van de mens tot aan de eerste komst van Christus.

Door vele uitleggers is erop gewezen dat de eerste keer dat 'zijne' voorkomt in Johannes 1:11 onzijdig is en opgevat moet worden als 'Zijn eigen dingen.' Vergeet niet dat, voordat Hij een kind werd in Bethlehem, 'Hij in de wereld was, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend' (Joh. 1:10). Hij heeft verklaard: 'Mij behoort al het gedierte van het woud, het vee op bergen, rijk aan runderen. Ik ken al het gevogelte der bergen, wat zich roert op het veld, staat Mij ter beschikking. Indien Ik honger had, zou Ik het u niet zeggen, want Mij behoort de wereld en haar volheid' (Ps. 50:10-12). Door alle eeuwen vóór Bethlehem heen, kwam de Uitdrukking (*LOGOS*) van God steeds weer tot Zijn eigen dingen.

De tweede maal dat 'zijn' voorkomt is mannelijk en hier zou vertaald moeten worden: 'Zijn eigen mensen hebben Hem niet aangenomen,' waarbij het woordje 'mensen' algemeen moet worden opgevat. Hier moeten we denken aan Zijn woorden: 'alle zielen zijn van Mij, zowel de ziel van de vader als die van de zoon zijn van Mij' (Ezech. 18:4). Het niet aanvaarden van de goddelijke Uitdrukking vóór Zijn vleeswording was evenwel geen universele afwijzing. Sommigen hebben Hem aangenomen; want we lezen verder: 'allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven.' Ik wijs de antisemitische uitleg van

Johannes 1:11 daarmee af. Dat het Woord vlees is geworden, wordt niet eerder dan in Johannes 1:14 vermeld.

Een volgende vraag die door heel wat mensen is gesteld, heeft te maken met het verwijt van onze Heer tot de steden waar Hij Zijn machtigste werken heeft gedaan, omdat zij zich niet bekeerden (Matt. 11:20). Dat waren Chorazin, Betsaida en Kafarnaüm. We moeten er op letten dat deze verwijtende woorden zijn gericht tot steden en dat alle daden van steden verricht worden door hen die daarin de leiding hebben. De schuld lag bij de oversten van die steden die weigerden in te gaan op Zijn machtige werken door af te zien van hun slechte daden. Er wordt hier niets geopenbaard over wat de gewone mensen in die steden deden, maar de verklaring van de Heer die op deze verwijtende woorden volgden, geven aan dat het gewone volk in deze plaatsen Hem aanvaardde: 'Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard' (Matt. 11:25). Ik wijs het opschrift van Scofield boven deze perikoop af: 'Jezus, verworpen, voorzegt oordeel.'

Een andere relevante vraag is gebaseerd op de uitspraak van onze Heer over Zichzelf in Lucas 17:25: 'eerst moet Hij veel lijden en verworpen worden door dit geslacht.'

Het woord 'geslacht' wordt hier opgevat alsof het om alle joden zou gaan die toen in Palestina leefden, maar het is niet duidelijk met welk soort logica ook zij die buiten dat land leefden hierin betrokken worden. Het woord 'geslacht' is een heel flexibel woord en er kan geen vaste betekenis aan worden gegeven los van de context waarin het voorkomt. Wat de betekenis hier is, wordt duidelijk bepaald door de drie teksten waarop de consequente lezer van het Nieuwe Testament al gestuit zal zijn (en hopelijk in zich heeft opgenomen) voordat hij bij deze uitspraak is aangekomen.

In Mattheüs 16:21 lezen we dat de Heer Zijn discipelen toonde dat Hij naar Jeruzalem moest gaan 'en veel lijden van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.' Als we verder lezen en bij Marcus 8:31 komen, vinden we dezelfde waarheid, namelijk dat zijn vijanden worden opgesomd als 'de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden' en dezelfde groepen worden als zijn vervolgers genoemd in Lucas 9:22.

Uit deze teksten leren we dat de uitdrukking 'dit geslacht' in Lucas 17:25 betrekking heeft op het geslacht van schriftgeleerden, overpriesters en oudsten dat in die tijd in Judea het hele leven en alle gedachten beheersten. Zij waren de schuldigen in Israël die de kruisiging van Jezus door de Romeinen op touw hebben gezet.

Er zijn vragen gesteld over de profetie in Jesaja 53:3 waar verklaard wordt dat Hij zou worden 'veracht en van mensen verlaten.' Deze profetie is tot op de letter vervuld. Er wordt echter niet gezegd welke mensen Hem zouden verachten of verlaten. Aangezien we weten dat het gewone volk Hem graag hoorde, kan aan 'mensen' hier op geen enkele wijze de betekenis worden toegekend van alle mensen in Israël.

De uitspraak van onze Heer in Mattheüs 21:19 wordt aangehaald als bewijs van Gods volkomen afwijzing van Israël. Hij zei van de vijgenboom: 'uit u worde geen vrucht meer in der eeuwigheid' (St.Vert.). Dit aanschouwelijk onderwijs had evenwel niets te maken met Israël of met de bestuurders van Israël in die tijd. Het heeft te maken met hen die voorafgaand aan het seizoen geen vrucht konden voortbrengen. Als iemand die Zijn woorden hoorde en Zijn tekenen zag niet in staat was vrucht voort te brengen, zouden zij vanaf die dag geen vrucht voortbrengen met betrekking tot de aion. ('De aion' is een andere naam voor het koninkrijk van God.) En aangezien velen in Israël hierna vrucht hebben voortgebracht, kan het niet van toepassing zijn op allen. Bedenk dat allen die in de Handelingenperiode de verkondiging deden gelovige Israëlieten waren.

De gelijkenis van de heer des huizes die vrucht verwachtte van zijn wijngaard (Matt. 21:33-46) wordt ook aangehaald als bewijs van Gods terugtrekken en verstoten van Israël. Maar zelfs een oppervlakkig lezen van dit gedeelte laat zien dat deze woorden zijn gericht tot de overpriesters en oudsten van het volk, de regerende aristocratie in Israël (Matt. 21:23). In vers 43 lezen we: 'daarom, Ik zeg u, dat het koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt.' Dat is het nieuwe Israël waarvan we lezen in Jesaja 66:7-14 en Galaten 6:16. Aan het einde van deze gelijkenis lezen we: 'toen de overpriesters en de Farizeeën zijn gelijkenissen hadden gehoord, begrepen zij, dat Hij hen bedoelde. En hoewel zij Hem trachtten te grijpen, vreesden zij de scharen, daar die Hem voor een profeet hielden' (Matt. 21:45,46). Dat was waarschijnlijk het maximaal haalbare in hun kennis van Hem, aangezien alle getuigenis over Hem tot zwijgen was gebracht (Matt. 16:20; 17:9).

De uitspraak 'zie, uw huis wordt aan u overgelaten' (Matt. 23:38) komen we tegen in een lange aanklacht tegen de schriftgeleerden en Farizeeën en heeft betrekking op de tempel in Jeruzalem, niet alleen het gebouw, maar het hele systeem dat daar geconcentreerd was.

In mijn eigen studies over de houding van het volk Israël tegenover de Here Jezus, denk ik elke eerlijke vraag en tegenwerping die iemand hier tegenin kan brengen onder ogen heb gezien. In de beperkte ruimte die beschikbaar is voor deze studie kan niet op allemaal worden ingegaan.

Ik heb deze waarheid vastgesteld in mijn eigen verstand en hart door zorgvuldig Mattheüs, Marcus, Lucas, Johannes, de Handelingen en de Brieven door te lezen en nauwgezet acht te slaan op elke uitspraak over de houding van Israël tegenover de mens Christus Jezus. Het bewijs was overweldigend dat de meerderheid van de Israëlieten, zowel zij die in het land woonden als zij die in de verstrooiing waren, gelovigen in en volgelingen van Hem geworden zijn. Ik heb ook aandacht besteed aan alle uitspraken over ongunstig gedrag en afwijzing; en die hadden alle te maken met Farizeeën, Sadduceeën, schriftgeleerden, priesters, oudsten, oversten en Romeinen. Als de lezer hetzelfde zou doen, zal deze waarheid in zijn verstand bevestigd worden. En bedenk, zoals Bishop Butler heeft gezegd, 'als een waarheid eenmaal vaststaat, zijn tegenwerpingen niets; de een is gebaseerd op onze kennis, de ander op onze onwetendheid.'